

VUI XUÂN VÀ CẢNH GIÁC

NGUYỄN QUANG PHÒNG

Tết đến, xuân về, nhân dân ta vui mừng trước những thành công của năm qua và sẵn sàng gạt bỏ những điều không tốt lành trong năm cũ.

Trong những ngày vui xuân, người ta rộng lượng cả với những người xích mích và hy vọng bắt đầu mở ra một năm mới với mọi sự tốt lành. Mọi người mong muốn xóa bỏ mọi hiềm khích, tha thứ cho kẻ lỗi lầm và hướng về những điều an vui cho gia đình tất nước và thế giới.

Tuy nhiên, dân tộc ta trước đây, trong những ngày vui xuân vẫn không quên đề phòng bọn ma quỷ đến quấy rối. Ở ngoài sân, cha ông ta vẽ một cây cung và mũi tên bắn ra phía trước, còn trên cửa ra vào treo hình hai võ tướng cầm đao trong tư thế canh gác. Những biểu tượng ấy thể hiện kinh nghiệm lâu đời của dân tộc : giữa lúc vui vẻ nhất vẫn cần phải cảnh giác cao.

Mọi người đều biết rằng, chúng ta xây dựng một cuộc sống tốt đẹp giữa muôn vàn thử thách ác liệt và khó khăn chông chốt. Một trong những khó khăn to lớn chính là sự phá hoại của kẻ thù trên rất nhiều lĩnh vực. Với âm mưu đen tối và ý đồ hiểm độc họ ngoan cố gạt bỏ ngay cả thiện ý của chúng ta. Giữa những ngày vui xuân cả nước hướng về những người con thân yêu đang làm nghĩa vụ quốc tế ở phía Tây Nam và bảo vệ lãnh thổ ở phía Bắc. Đồng bào và các chiến sĩ ở tuyến t rước luôn phải đánh trả sự xâm lược của địch nhằm bảo vệ từng tấc đất thiêng liêng của Tổ quốc. Nhưng kẻ thù không chỉ đánh phá ta về quân sự, mà còn phá hoại ta về tư tưởng, thường xuyên tiến hành chiến tranh tâm lý để lung lạc, lôi kéo, hòng phá hoại niềm tin, làm suy giảm tinh thần lao động và chiến đấu vì chủ nghĩa xã hội.

Chúng ta hoan nghênh quân đội và đồng bào biên giới phía Bắc đã rất vững vàng về ý thức độc lập tự do, giữ vững phẩm chất và khí tiết trước mọi hình thức tiến công của kẻ thù.

Tuy nhiên, cũng phải thấy hết thủ đoạn thâm độc của địch mà quân dân ta đã luôn luôn phát hiện, đối phó và nêu lên để cùng nhau mài sắc ý chí cảnh giác, đặc biệt giữa những ngày xuân này.

Trên đây chính là điều mà người viết muốn đề cập tới trong bài viết ngắn ngủi này, nói về chuyện kẻ thù đã phá ta về tư tưởng ở biên giới phía Bắc như thế nào.

Nói đến hoạt động phá hoại về tư tưởng của kẻ địch, trước hết phải kể tới hệ thống thông tin tuyên truyền đại chúng của Trung Quốc, mà trọng tâm là đài phát thanh và trạm loa.

Trên phần đất Trung Hoa lục địa, theo số liệu chưa đầy đủ, cho tới nay, Trung Quốc đã sử dụng hai đài phát thanh phát chương trình tiếng Việt : Đài phát thanh Bắc Kinh phát sáu buổi trong ngày ; và đài Quảng Tây, ngày phát tám buổi cùng với một hệ thống loa dọc biên giới gồm 35 trạm với công suất rất mạnh, phát bằng nhiều thứ tiếng dân tộc ít người ở Việt Nam Bằng những chương trình luôn luôn được cải

tiên theo đề xuất của cơ quan tâm lý chiến, những chương trình thời sự, chuyên mục “nhắn tin”, chuyên mục “những năm tháng hữu nghị”, “xã hội Việt Nam ngày nay”... đều được nghiên cứu, cải biến cho từng năm, từng tết nhằm nâng cao chất lượng bìa đặt, bôi lem, kích động quần chúng bạo loạn, chống đối lại Đảng và chế độ xã hội chủ nghĩa của chúng ta.

Kinh phí đầu tư cho việc phá Việt Nam về tư tưởng trong dịp tết được đặc biệt ưu đãi bởi rất nhiều khoản phải chi. Chi cho việc in truyền đơn (hàng chục loại trong dịp tết), lịch bướm với nhiều màu sắc lòe loẹt,... Chi cho việc chuẩn bị những gói quà tết “gửi tặng” đồng bào và bộ đội Việt Nam ở biên giới - đôi lọ chỉ thêu, một chiếc khăn mặt, hộp chỉ con con, dăm ba điều thuốc, năm bảy viên kẹo, rồi bút máy, son phấn, nước hoa.... Những “quà quý” ấy được bỏ trong những túi polytilen dán cẩn thận, cố nhiên trong đó mỗi gói còn kèm theo vài loại truyền đơn. “Quà tết” được cột vào khinh khí cầu, bóng bay, cột cả trên lưng những con “trâu lạc” để trên bè, trên mảng thả theo sông, theo suối để “gửi” vào Việt Nam. Cẩn thận hơn, có năm họ còn “cử” hàng chục, hàng trăm người lên đem quà sang “kính biểu”. Quà vớt ở bờ suối, ven nương, để ở đầu bản, ven rừng..., miễn là nơi dễ có người trông thấy, bởi đó là quà “tặng khách vô danh”, ai nhận được cũng được. Ấy là xuất phát từ một suy nghĩ cũ kỹ của họ: “Tài hóa khuất nhân tâm”. Cố nhiên cũng có những gói quà đắt tiền hơn: một chiếc phích nước, dăm mét vải hoa con công chẳng hạn, lại ghi tên và địa chỉ người nhận hẳn hoi. Những gói quà như thế thường là “dành riêng” cho số cán bộ chủ chốt ở địa phương - những chủ tịch, bí thư, công an, xã đội mà họ gọi là “tứ trụ triều đình” ở cơ sở - đối tượng quan trọng phải lung lạc để “tiêu diệt tư tưởng thân Nga”. Đó cũng là thủ đoạn nhằm thực hiện mưu đồ ly gián, bôi lem - “cái cán bộ nó theo Trung Quốc rồi, chẳng thạo sao Trung Quốc gửi quà Tết sang biểu”. Thế đấy! Cứ một đôn mười, mười đôn trăm, có thanh minh để quần chúng hiểu cho thì cũng còn là mệt.

Lại một khoản chi khác, đó là việc mở thêm nhiều chợ Tết, tổ chức nhiều điểm hội xuân. Chợ Tết được trang hoàng sặc sỡ với nhiều hàng hóa đẹp, bích chương, biểu ngữ, cờ hoa rợp chời. Họ tuyên truyền rằng đồng bào Việt Nam sang chợ Tết sẽ được đón tiếp nồng hậu - tiệc tùng linh đình, xem phim, xem biểu diễn văn nghệ, khi về lại kèm theo quà tặng. Ngoài các điểm chợ Tết là các điểm hội xuân - hội say sán, hội tung còn, hội hát eli, hát lượn... được tổ chức đúng theo tập quán Việt Nam. Để bảo đảm cho chợ đông, công an Trung Quốc đã sử dụng cả một đội quân ngầm. Từ trước ngày “đưa ông táo về trời” (23 tháng chạp), đội quân này đã bí mật xâm nhập lãnh thổ Việt Nam để hoạt động phản tuyên truyền với hình thức: rì tai, phao tin đồn nhảm, vu khống, bôi lem, khống chế, kể cả ám sát cán bộ và quần chúng, nhằm tác động tư tưởng, gây hoang mang lo sợ trong quần chúng, tạo không khí thường xuyên căng thẳng. Chưa đủ, đội quân ngầm này còn “búa” thêm một đòn cân não nữa - “Tết này Trung Quốc đánh to đấy. Đại quân sẽ ồ ạt tấn công. Sang bên đó lánh tạm ít ngày mà ăn tết, đón xuân...” Lại nữa: “Bà con cứ sang, chủ yếu là tình cảm, anh em thân tộc gặp gỡ nhau, sắm tết, vui xuân và nhận quà. Cần hàng gì thì cứ lấy, có tiền thì trả, không có tiền thì ghi sổ nợ, lo gì...”. Những việc làm trên thực tình có tác động tới tư tưởng một số ít người nhẹ dạ, cả tin và ham của. Đó chính là thủ đoạn câu móc người Việt sang để điều tra, thu thập tin tức tình báo, thuyết phục, mua chuộc, khống chế..., giao nhiệm vụ cho trở về hoạt động phá hoại tư tưởng, hoạt động gây rối, gây bạo loạn phục vụ cho mưu đồ thôn tính.

Cũng chưa hết. Một thủ đoạn nữa mà người viết muốn đề cập, đó là hoạt động vũ trang gây rối trong ngày tết. Khi mà những thủ thuật thâm hiểm trên ít kết quả thì họ trở mặt ngay. Họ tấn công vũ trang, bằng những toán vũ trang gây rối, bằng pháo kích trong ngày tết và sau đó là thủ thuật “vừa ăn cướp vừa la làng”, “gấp lửa bỏ tay người”. Họ la toáng lên trên đài phát thanh, trên các trạm loa rằng “Việt Nam tấn công Trung Quốc, gây rối không cho nhân dân Trung Quốc ăn tết, đón xuân”, rằng “Trung Quốc nổ súng tự vệ Đạn pháo của trung Quốc chỉ rơi vào khu vực bộ đội áo xanh chứ không rơi vào nhân dân. Nếu chẳng may nhân dân có thiệt hại thì xin mời bà con cứ sang, Trung Quốc sẵn sàng bồi thường”.

*

* *

Tâm lý chiến bao giờ cũng là vũ khí hàng đầu của những kẻ địch không có chính nghĩa. Chúng không dám đương đầu với chúng ta dưới ánh sáng mặt trời của chân lý. Trong khi quân dân ta chiến đấu dưới lý tưởng chói ngời của chủ nghĩa yêu nước, chủ nghĩa quốc tế vô sản, chủ nghĩa nhân đạo cao cả, kẻ thù không thể bằng lý lẽ để làm lu mờ. Chúng phải đánh vào nhân dân ta bằng những hoạt động đầy lắt léo và man trá Chúng lẩn tránh lý trí của con người để tìm đến và đánh vào những bản năng thấp kém có tính chất sinh vật. Chúng che mờ lẽ sống cao cả của con người đối với Tổ quốc và nhân loại, mà đánh vào những nhu cầu vật chất thô lậu và thấp hèn. Chúng không dám nhìn thẳng vào khoa học, mà lẩn trốn vào bức màn đen của mê tín dị đoan.

Để quân dân ta không ngừng nâng cao nhận thức, củng cố lập trường, giữ gìn khí tiết, công tác tuyên truyền và vận động của chúng ta cần phải tập trung vào việc vạch mặt trước mọi người cả một hệ thống âm mưu xảo quyệt của địch.

Dù kẻ thù gian ngoan, xảo quyệt đến đâu, nhưng với sức mạnh đoàn kết của toàn Đảng, toàn dân ta, với ý chí kiên cường, tinh thần giác ngộ và cảnh giác cách mạng của quân và dân biên giới, nhất định chúng ta sẽ đập tan mọi mưu đồ đen tối của kẻ thù, giữ cho mùa xuân đất nước mãi mãi là mùa xuân với đầy đủ ý nghĩa của nó - mùa của ước mơ, thanh bình và hạnh phúc.